

KANCELARIA SENATU

BIURO KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

Warszawa, dnia 9 lutego 2017 r.

BKS/DPK-134-32725/16 ŻU

P9-63/16

Nr: 32725	Data wpływu petycji 23 grudnia 2016 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 8 lutego 2017 r.

USŁUGI TELEKOMUNIKACYJNE

TEMAT

**ZAPEWNIENIE DOSTĘPU DO NIERUCHOMOŚCI
PRZEDSIĘBIORCY TELEKOMUNIKACYJNEMU**

WNOSZĄCY PETYCJE: petycja zbiorowa

Podkarpacki Związek Rewizyjny Spółdzielni Mieszkaniowych z siedzibą w Rzeszowie.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

UZASADNIENIE WNOSZĄCYCH PETYCJE:

Przedmiotem petycji jest postulat wprowadzenia zmian w art. 30 ust. 1 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, w zakresie w jakim zobowiązany jest właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym do nieodpłatnego zapewnienia dostępu do nieruchomości, w tym do budynku oraz miejsca w budynku, w którym zbiegają się kable lub przewody telekomunikacyjne doprowadzone do lokalu w tym budynku.

Autorzy petycji postulują dodanie nowego zapisu stanowiącego, że „w przypadku gdy na danej nieruchomości znajduje się już instalacja telekomunikacyjna innego operatora, nowy operator zobowiązany będzie do uzgodnienia z jej właścicielem zasad jej udostępnienia, chyba że na wykonanie odrębnej instalacji wyrażą zgodę współwłaściciele nieruchomości lub Zarząd Spółdzielni”.

Zdaniem wnoszących petycję przepisy w obecnym brzmieniu nadmiernie ingerują w prawo własności z korzyścią na rzecz przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Nadto są nieprecyzyjne, co skutkuje dowolną ich interpretacją przez operatorów. Prawo własności jest prawem podmiotowym o najszerszej treści i mimo, że podlega ograniczeniom to właściwe jest wyważenie interesu właściciela i innych osób.

W ocenie autorów petycji trudno znaleźć racjonalne uzasadnienie dla przyjęcia nieodpłatnego korzystania przez przedsiębiorców z nieruchomości. W sytuacji gdyby właściciele lokali mogli pobierać z tego tytułu opłaty, obniżyłoby to koszty utrzymania nieruchomości wspólnej. Co ważne, udostępnienie nieruchomości skutkuje po raz kolejny dewastowaniem części wspólnych, zwłaszcza klatek schodowych oraz wiąże się z innymi niedogodnościami, w szczególności dla osób starszych.

Dodatkowo właściciele nieruchomości są zobowiązani do jej udostępnienia dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego niezależnie od tego czy ktokolwiek z nich jest zainteresowany ofertą, w szczególności gdy dany budynek jest już należycie wyposażony w odpowiednią infrastrukturę, zapewniającą dostęp do wszelkiego rodzaju mediów.

STAN PRAWNY:

Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) w art. 64 ust. 3 stanowi, że „własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie w jakim nie narusza ona istoty prawa własności”.

Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1537) w art. 1 ust. 1 określa:

1) formy i zasady wspierania inwestycji telekomunikacyjnych, w tym związanych z sieciami szerokopasmowymi;

2) zasady działalności w zakresie telekomunikacji jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej;

3) zasady dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, i innej infrastruktury technicznej, finansowanych ze środków publicznych;

4) prawa i obowiązki inwestorów, właścicieli, użytkowników wieczystych nieruchomości, osób, którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, zarządców nieruchomości oraz lokatorów, w szczególności w zakresie dostępu do nieruchomości, w celu zapewnienia warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych;

5) zasady lokalizowania regionalnych sieci szerokopasmowych oraz innej infrastruktury telekomunikacyjnej.

Zgodnie z art. 30 ust. 1 właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający w szczególności na:

1) zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,

2) umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku,

3) umożliwieniu wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli:

a) nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s lub

b) istniejąca instalacja telekomunikacyjna budynku przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,

4) umożliwieniu korzystania z punktu styku,

5) umożliwieniu odtworzenia przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonaniu

instalacji telekomunikacyjnej budynku, które uległy likwidacji, zniszczeniu, uszkodzeniu lub wymagają modernizacji lub przebudowy

- w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

Na podstawie art. 30 ust. 3 ustawy przedsiębiorca telekomunikacyjny może uzyskać uprawnienie do korzystania z: przyłącza telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku, całości lub części kabla, w tym w szczególności włókna światłowodowego.

Dostęp o którym mowa w ust. 1 i 3 jest nieodpłatny (art. 30 ust. 3a).

Jednakże w myśl art. 30 ust. 3b przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty:

1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu wykorzystania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku albo doprowadzenia do budynku przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego;

2) utrzymania udostępnionego przyłącza telekomunikacyjnego, instalacji, całości lub części kabla.

Należy przez to rozumieć koszty związane z realizacją inwestycji telekomunikacyjnej przez przedsiębiorcę, w tym również dodatkowe wydatki poniesione przez podmioty udostępniające, np. zwrot kosztów energii elektrycznej (koszty rzeczywiście poniesione).

Warunki dostępu określa umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, właścicielem kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza. Zawarcie umowy stanowi czynność zwykłego zarządu (art. 30 ust. 4).

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy „właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany umożliwić (...) umieszczenie na nieruchomości obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej w celu niezwiązanym z zapewnieniem telekomunikacji w budynku znajdującym się na tej nieruchomości, w szczególności instalowanie urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod nieruchomością, na niej lub nad nią, umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości, w szczególności nie prowadzi do istotnego zmniejszenia wartości nieruchomości”.

Zasady dostępu do nieruchomości lub infrastruktury telekomunikacyjnej, których dysponentami są przedsiębiorcy telekomunikacyjni zostały uregulowane w art. 139 Prawa telekomunikacyjnego.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 września 2014 r., sygn. akt VI Sa/WA 893/14, dotyczy Spółki („przedsiębiorca telekomunikacyjny”), która zwróciła się do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej o wydanie decyzji na mocy której zostaną ustalone warunki dostępu do budynku Wspólnoty Mieszkaniowej w celu zapewnienia telekomunikacji. Spór powstał w związku z wypowiedzeniem przez Wspólnotę warunków umowy w zakresie dostępu do budynku. Spółka nie zaakceptowała nowych warunków i wniosła o zawarcie nowej umowy dotyczącej bezpłatnego korzystania z budynku, twierdząc że ustawa zezwala przedsiębiorcy na bezpłatny dostęp do budynku i korzystanie z infrastruktury Wspólnoty. Sąd oddalił skargę, gdyż przedmiotem żądania jest roszczenie o charakterze cywilnym, zaś spory tego rodzaju winny być rozpatrywane przez sądy powszechne.

INFORMACJE DODATKOWE:

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w stanowisku z 2013 r. w sprawie stosowania art. 30 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych stwierdził, że brak jest podstaw prawnych do naliczania i pobierania jakichkolwiek opłat od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego przez podmioty zobowiązane do zapewnienia dostępu. Artykuł 30 ust. 3a ustawy ma za zadanie zapobiegać praktykom pobierania jednorazowych lub cyklicznych opłat za samo wyrażenie zgody na udostępnienie nieruchomości. Jednakże gdyby w związku z realizacją przedmiotowego prawa dostępu udostępniający faktycznie poniósł dodatkowe koszty z tym związane, przedsiębiorca byłby zobowiązany zwrócić udostępniającemu wydatki, których normalnie by nie poniósł, gdyby nie realizacja przedmiotowej inwestycji.

Ustawa z dnia 9 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (większość przepisów weszła w życie 1 lipca 2016 r.) miała na celu implementację do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej. Co ważne nowelizacją z ustawy wykreślono zapis, który przewidywał obowiązek zwrotu udostępniającemu kosztów najmu powierzchni.

OPRACOWAŁA

Żaneta Urawska

DYREKTOR

Anna Pomianowska-Bąk